דרך מצותיך — איסור ערות אמו ובתו

שלא לבא על אמו שנאמר אמך היא לא תגלה ערותה (ויקרא י"ח ז') (ק"צ) שלא לבעול בתו מדכתיב (ויקרא י"ח י') הנה, כידוע (קצ"ה): והוא עפ"י מ"ש במ"א ביאור למאמר הזהר פ' פנחס דרל"ו ע"ב בענין אשמח היוצא מאותיות קטנות שבשני תיבות שמע אחד דפ' ראשון דק"ש ואותיות גדולות שבהם הם ע"ד, והם ישסו"ת שהם מעלמא דאתכסייא ולכן נק' עד שהעדות הוא על דבר הנסתר כו' וש"מ דשמע מאותיות קטנות היא בחי' מל' שמתייחדת עם יש"ס סוד הע' רברבא והוא ד"מ עליי' הדבור במדות שבשכל כשמעמיק באיזו ענין אם לאסור או להתיר ע"פ עומק תבונתו וכמו ענין שתיק רב שבגמ' (ביצה ו' א') שנפסק הדבור מלבאר גלוי ההשכלה כי עלה לקבל מעומק תבונתו דבר חדש כו' וענין יחוד זה למעלה הוא יחוד נפלא שהמל' שהיא תחתונה מז"א עולת לקבל מיש"ס שלמעלה ממנו וידוע דיש"ס נק' ג"כ אבא כי ישסו"ת הם או"א תתאין והמל' היא בתו כו', וכן באחד עולה א"ח שהוא ז"א בעל ט"ס ומתייחד עם ד' רבתי תבונה כמו שעולה מהמדות למוח להרהר והוא ג"כ דבר חדש שהז"א שהוא למטה ישפיע להתבונה הנקרא אמו כמ"ש בזהר ויצא ע"פ ותצא לאה לקראתו כו' (בראשית ל' ט"ז) ולכן מאן דמייחד יחודא דא בק"ש חדוה זמינין לי' מלעילא להיותו דבר חדש עליונים למטה כו' מחמת גלוי אא"ס דקמי' כולא כלא וז"ס אשמח, והנה כל היחודים הנ"ל הם בי"ס דאצי' דאיהו וגרמוהי חד ואין בהם פירוד ח"ו ובאמת הכל א', משא"כ בבי"ע נק' זה ערוה ומגלה ערוה מי שעושה זו וכמשנת"ל וחייבים עליהם כרת ומב"ד כידוע: